

[Christmas Møller.]

tigt, ja noget overmaade rigtigt; men det taber i Værdi, fordi det er kædet sammen med disse mange Urimeligheder og paa Grund af den Stilling, det ærede Medlem Hr. Holstein har givet sig selv. Jeg mener, at det ærede Medlem Hr. Holstein med Rette fremsatte Bemærkninger om den antityske Psykose, der er her i Landet og navnlig i Landets Presse for Tiden. Jeg mener, de Bemærkninger er rigtige, og jeg ønsker, da det ærede Medlem Hr. Holstein har nævnt det, at fremhæve ogsaa som min Opfattelse, at det er skadeligt for vor Handel, og det er en farlig Politik.

Men naar det ærede Medlem Hr. Holstein saa gaar videre og former sit Slagord for det Parti, som det ærede Medlem vel sagtens skal tilhøre i 1½ eller 2 Aar, hvad Taksten nu er — naar det ærede Medlem gaar videre og former et i og for sig ganske godt Slagord, nemlig det, at han tror ikke mere paa Systemet af 1901, saa har man Lov til at spørge det ærede Medlem Hr. Holstein: er den økonomiske Tilstand, er Forholdene bedre i Diktaturlandene? Man har Lov til at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem, og jeg tror, det ærede Medlem Hr. Holstein maa besvare dette Spørgsmaal med nej.

Jeg ønsker for mit Vedkommende samtidig med, at jeg under det Ansvar, man taler med fra denne Talerstol, gentager Udtalelser, som ofte er fremsat ikke blot fra min Side, men fra adskillige Medlemmer inden for mit Parti, at udtale, at vi anser den Kampagne, der i mangfoldige Henseender føres over for det tyske Rige, for at være farlig og skadelig. Jeg har sagt tidligere offentligt, at den højtærede Udenrigsminister viser sig her som en svag Mand, som ikke kan gennemføre, hvad der egentlig er hans Standpunkt. Samtidig med, at jeg siger dette, vil jeg paastaa, at ingen har Ret til at lægge noget som helst deri om, at vort Parti ønsker andet end at gennemføre paa den gældende Forfatnings Grundlag, paa det danske Folkestyres Grundlag, den Politik, vi nu ønsker at fremme.

Der er stillet to Paastande paa Overgang til Dagsordenen ved Behandlingen her i Tinget, en Paastand af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og en af det ærede Medlem Hr. Thomsen paa de Uafhængiges

Vegne. Jeg maa for det første gøre den Bemærkning, at ganske uanset hvad der stod i disse eller en hvilken som helst Dagsorden, maatte de Partier, der havde stillet Ændringsforslag, stemme imod disse Dagsordener, thi det, vi ønsker, er at føre vore Ændringsforslag frem til Afstemning. Jeg formoder, at Dagsordenerne kommer til Afstemning først. Hvis derfor en af Dagsordenerne blev vedtaget, vilde ogsaa de Ændringsforslag, mit Parti havde stillet, og de Ændringsforslag, som f. Eks. Venstre havde stillet, bortfalde. Derfor maa man sige til de ærede Medlemmer Hr. Aksel Larsen og Hr. Thomsen, at dette er et fuldkommen urigtigt Tidspunkt at stille Dagsordener paa, for hvis en af Dagsordenerne bliver vedtaget, kan Ændringsforslag overhovedet ikke komme til Afstemning. Nu kan det ikke nytte at sige noget saadant til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, for han vil overhovedet have saa ringe Rimelighed i Forhandlingerne her som muligt. Men til det ærede Medlem Hr. Thomsen vil jeg sige, at jeg henstiller til ham at tage sin Dagsorden tilbage, fordi han maa erkende, at det er en Urimelighed at stille en Dagsorden, hvis Vedtagelse vilde medføre, at de fremsatte Ændringsforslag ikke kunde komme til Afstemning. Begge Paastande lider i øvrigt efter mit Skøn af den store Svaghed, at de opfordrer Regeringen til at gøre et eller andet. Jeg troede virkelig, at de ærede Medlemmer Hr. Thomsen og Hr. Aksel Larsen kendte Stillingen saa godt, at de vidste, at det er spildte Ord paa Balle Lars, altsaa sagt i parlamentarisk Form spildte Ord paa den højtærede Statsminister. Det er fuldkommen urimeligt efter den Indstilling, i hvert Fald vi for vort Vedkommende har, at rette nogen som helst Opfordring til den højtærede Statsminister. Jeg skal slet ikke komme ind paa Indholdet af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Dagsorden, som er helt hen i Vejret; det har man vel nok Lov til at sige. Men jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Thomsen maatte komme til det Resultat, at saaledes som hans Opfattelse af Situationen er, er der ikke megen Anledning for ham til at opfordre Regeringen til noget som helst.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Statsminister. Den højtærede Minister sagde, at der er ingen, der har opfordret